

Självbeskrivning skrivet av Eimi Snell den 5 januari 2014

Mina mål är makt och kontroll – ett liv i lyx och toppenklass. Jag kan ta till/utnyttja vad och vem som helst för att få det som jag vill. Känner jag att jag inte har kontroll/överblick över läget känner jag mig fruktansvärt osäker samt en tvungenhet att hunsas med andra.

Jag tycker inte om att bli underlägsen och vill gärna visa hela världen att det är jag som bestämmer, att jag är världsguld och diamanter – i alla fall i min egen lilla värld. Men även om eller när jag når mina mål känner jag att det inte är nog eller att det inte räcker till, speciellt till oförutsedda utgifter. Jag tycks aldrig bli helt nöjd och är på ständig vakt mot eventuellt förräderi och bedrägeri. Jag har en tendens att lita på fel människa vid fel tillfälle och räknar inte med mänskliga svagheter, och därför behöver jag lära mig att förstå att andra också har fel och brister så som jag själv.

Jag har starka sympatier och antipatier, känner jag att någon gjort mig ledsen/besviken eller att någon struntar i/ignorerar mig börjar jag tycka illa om personen och det kan lätt övergå till hat. Att bli till åtlöje och skrattad åt avskyr jag. Min sarkastiska sida lättar upp min personlighet. Practical jokes älskar jag så länge det är andra som råkar ut för dem, och kan även använda min humor för att bli av med aggressioner.

Jag tar mig själv på stort allvar och ser andra/omvärlden på samma sätt och tänker hela tiden på hur andra/omvärlden ser på mig (och min partner), därför kan jag tyckas vara en ytlig och okänslig snobb som sällan utforskar andras djup.

Jag blir lätt generad av intimitet och blir då lätt återhållsam och till och med blyg i en relation. Men innerst inne vill jag bli beundrad, bortskämd och ompysslad, men på grund av mina dystra stämningar och mitt kalla, avståndstagande sätt får jag svårt att utveckla ett varmt och kärleksfullt förhållande som kan ge det jag innerst inne begär.

På ytan verkar jag oftast lugn och behärskad, men under ytan bubblar det av känslor. Känslor som jag har svårt att uttrycka/visa och därför kan jag ofta verka motsägelsefull.

Ofta låter jag huvudet styra känslorna.

Jag måste lära mig hur man gör när man är lycklig, för det vet jag inte. Och jag har svårt att tro på mig själv och blir så ofta deprimerad och labil, mina höga förväntningar gör mig besviken så att det blir ännu värre. Dessa höga krav på mig själv och andra gör mig själv till min värsta fiende – och mitt dolda tvivel på mig själv kan resultera i depression; det vore bra om jag lärde mig att diskutera mina rädslor och besvikelser med andra och inte stänga in dem. Bland annat är jag rädd för att inte vara mig själv nog och att jag inte kan klara mig själv genom livet. Alla osäkerheter gör mig illa till mods.

Egentligen är jag rädd för kärleken och vill ha garantier innan jag tar steg, rädd för att bli alltför sårbar, avisad och/eller övergiven – men i kärlek finns inga garantier. Jag måste lära mig förtroende. Men upptäckten att kärleken inte kan döva den djupa känslan av ensamhet jag har inom mig skrämmer mig mest.

Jag vill ha en partner som jag respekterar, ser upp till och är stolt över. En ”trofé” att visa upp. En som förstår mina ambitioner, presentationsångesten och har liknande åsikter/principer samt är äldre. Jag drömmer om att leva som i de gamla romantiska tiderna med förmögenheter.

Jag sätter likhetstecken mellan kärlek och sex, för när jag älskar vill jag göra det helt och fullt. (Jag ser sex som ett bevis på att partnern finner en attraktiv helt och fullt. Att inte bara ha någon vän för att inte känna

sig ensam. Sex är den extra kryddan som ger förhållandet passion och stark bekräftelse av att partnern åtrår sin partner.) För mig är sex en långvarig och bindande kraft som kan fortsätta för alltid. Jag vill ha det passionerat.

Jag behöver mycket mental stimulans och vill inte gärna ta initiativet. Jag kan vara väldig ombytlig; ena stunden pryd och stel för att i nästa vara den vilda fresterskan som inte kan få nog.

Jag tar riktigt god tid på mig att bli vän med andra, och det kan tyckas svårt och besvärligt att komma mig nära, då jag har svårt att lita på och öppna mig för andra. Men när man vunnit mitt förtroende sänker jag garderna och låter min lugna värme lysa fram. Men ger jag min vänskap där det inte uppskattas blir jag förkrossad. Jag blir väldigt sårad om någon sviker eller skvallrar om mig, då jag själv är lojal/pliktrogen och gärna inte skvallrar.

Jag stortrivs när jag får ge råd, känna mig behövd och att jag gör skillnad. Att skapa ordning ur kaos är en utmaning som lockar mig, dock kan många bli irriterad på min besserwisser-attityd; att jag alltid ska peka på det bästa sättet att göra allt. Och vill mer än gärna vara bäst i allt.

Att ändra uppfattning har jag svårt för, men över tid kan det gå.

Jag har en känsla av att ha ett förutbestämt mål i livet, och strävar efter att nå det.

Jag lär mig av erfarenheter, inte av andra eller böcker.

Jag vill sträva efter att känna mig själv och att vara öppen genom hela livet. Förändras med tiden och vad som händer i den. Ingen är densamma livet ut. Förmågan att följa med och växa ger vishet och kunskap.

Beskrivningen kanske inte stämmer helt i alla lägen, alla dagar eller livet ut, men jag anser att det är en bra beskrivning att utgå ifrån.

Hjälpmedel/Källa: "Sådan är du stjärntecken berättar Stenbocken 21 december – 19 januari" av Ann Petrie.

